

Γηράσιμος δὲ λόγοισιν ὄρους ὄντων τολιπεύων
 ἀμφαδίην καθόλου ἐμμενέως κατέχει,
 ἀνδρῶν δ' ἀπειρεσίῳ κατ' ἀπείρονα φθέγματα γαῖαν
 κάλλει καὶ τέχνῃ εἰς ἓν συναψάμενος·
 αὐτὸς ἔφα οὐ φάσκει, οὐδέ γε φθέγμασιν οἷσιν
 δόγματα ἄλλ' ἑτέρων φιλοσόφων τε λόγους.

5° Γρηγορίου ἱερομονάχου σιναιῆτου Μελισσηνοῦ
 τοῦ Κρητὸς εἰς τὸν αὐτόν.

Γηράσιμος πολυίδρις ἀοιδοπόλων μέγα εὖχος
 ὡς στεφανηφορέων ἰδμοσύνης στεφάνοις,
 τοὺς δὲ ὀρισμοὺς τῶν ὄντων ἐς ἓν ὄργανον ἤξεν
 μουσῶν, ἐκ προχέων δῶρα σεμνᾶς σοφίης
 πᾶσιν, ἄρ' ὀσάτιοι γε ὀρισμοὺς ἀμφαγαπῶντες
 ἀμφοτέρης παλάμης τρίψατε τήνδε βίβλον.

6° AVCTOR BENEVOLO LECTORI SALVTEM.

Recurrit identidem animo illud Tullii, lector candidissime, non nobis solis nos esse natos, sed patriæ et amicis. Patriæ a barbarorum immanitate iamdudum vexatæ nullas possum ipse ferre suppetias, ab ea etiam propulsatus; amicis, quorum in numero universos litterarum asseclas colloco, me profuturum spero, si aliquid subinde typis sufficiam, quo eorum eruditio possit augeri. Eorum usui, anno superiore *Thesaurum græcæ linguæ* vulgavi, arbitratus non paucis id adiumento futurum qui parens illud litterarum idioma, veluti ab exilio revocatum, ea qua par est cupiditate sequantur. Idem id temporis votum author fuit ut rerum omnium quæ præsertim sub usum orationis præ aliis cadunt finitiones per volumina discitas in unum contraherem, contractasque in unum emitterem. Nec satis duxi eas finitiones congerere quas vulgata typis volumina continent; multa insuper consului quæ prælum adhuc exspectant. Quid profecerim, nescio. Illud exploratum habeo me illi omnino labori non pepercisse, quo cum *maiore litterarum*

